

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XLIII. — Izdan in razposlan dné 11. avgusta 1892.

(Obsega štev. 126.--134.)

126.

Zakon z dné 2. avgusta 1892. l.,

s katerim se ustanavlja kronska vrednota.

S pritrditvo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Na mesto dosedanje avstrijske vrednote stopi zlata vrednota, katere računska enota je krona.

Krona se deli v sto vinarjev (beličev).

Člen II.

Osnovna novčna teža je kilogram sè svojo desetinsko razdelitvo, kakor je bil za utež uveden sè zakonom z dné 23. julija 1871. l. (Drž. zak. št. 16. iz l. 1872).

Člen III.

Deželski zlati novci se kujejo v zmesnem razmerji 900 tisočinek zlata in 100 tisočinek bakra (kufra).

Na en kilogram novčnega zlata pride 2952 kron, torej na en kilogram suhega zlata 3280 kron.

Člen IV.

Deželskih zlatih novcev se bodo kovali:

- a) kosi po dvajset kron,
- b) kosi po deset kron.

Iz enega kilograma novčnega zlata se bo napravilo 147·6 kosov za dvajset kron, oziroma 295·2 kosov za deset kron, torej iz enega kilograma suhega zlata 164 kosov za dvajset kron, oziroma 328 kosov za deset kron.

Kos za dvajset kron bo imel tedaj surove teže 6·775067 in čistinske teže 6·09756 gramov, kos za deset kron pak surove teže 3·3875338 in čistinske teže 3·04878 gramov.

Člen V.

Ti zlati novci bodo imeli na lični (averzni) plati Mojo doprsno podobo, na nasprotni (reverzni) plati pak cesarskega orla z vrednotnim označenim 20, oziroma 10 Cor. in pa letnico kova. Napis okoli naj se, primerno okrajšan, glasi: „*Franciscus Josephus I. D. G. Imperator Austriae, Rex Bohemiae, Galiciae, Illyriae etc. et Apostolicus Rex Hungariae*“.

Rob bo gladek in pri kosih za dvajset kron bo v vglobljeni pisavi imel besede: „*Viribus unitis*“ Pri kosih po deset kron bo imel rob vglobljen okras.

Notranji obod sestoji na obeh plateh iz ploske paličice, katere notranjega obsega se dotika biserni krog (biser poleg bisera).

Zlati novci za dvajset kron bodo imeli v premeru 21 milimetrov, kosi za deset kron pak 19 milimetrov.

Člen VI.

Postopanje pri kovanji teh novcev naj zagotovi popolno natančnost novcev gledé na njih vsebino in težo.

Kolikor se pri posameznem kosu ne dá doseči absolutna natančnost, dovoljuje se največi odstop na več ali menj, kateri ne smé presegati v surovi teži 2 tisočinke, v čistinski teži pak 1 tisočinke.

Člen VII.

Prestopna teža kosa za dvajset kron se ustanavlja sè 6.74 gramov, kosa za deset kron pa s 3.37 gramov.

Zlati novci, kateri se po navadnem obhodu ne zmanjšajo pod to težo, vzprejemljejo naj se pri državnih in drugih javnih blagajnicah in pa v zasebnem prometu za polnotežne pri vséh plačilih.

Nasproti se bodo zlati novci, kateri izgubé po daljšem obhodu in obrabi toliko teže, da ne dosežejo več prestopne teže, na račun države obhodu odvzeli, da se prekujejo. V ta namen naj se taki obrabljeni zlati novci pri vseh državnih in drugih javnih blagajnicah vselej vzprejemljejo po njih polni nominalni vrednosti, ter naj se po c. k. državnih osrednji blagajnici na Dunaji določijo c. k. glavnemu novčnemu uradu na Dunaji.

Novce, katerim se je teža zmanjšala drugači kakor z navadnim obhodom, bodo državne in druge javne blagajnice obhodu odvzemale, ako slučaj tako nanese, z nadomestilom notranje vrednosti, ki jo imajo, ter jih bodo v prekavanje določile takó, kakor je zgoraj ustanovljeno.

Člen VIII.

Deželski zlati novci se bodo kovali na račun države, kosi za dvajset kron pak tudi na račun zasebnikov in sicer tedaj, kadar c. k. novčni urad nima opravka za državo.

Pristojbina, katera se bo pobirala za stroške kovanja, kadar se kuje za zasebni račun, ustanovi se ukazoma; vendar ne smé pri kosih za dvajset kron presežati največine 0.3% vrednosti.

Člen IX.

Razen imenovanih deželskih zlatih novcev se bodo kakor do sedaj kot trgovinski novci kovali avstrijski cekini $81 \frac{189}{355}$ kosov iz ene dunajske marke (0.280668 kilogramov) suhega zlata v čistini 23 karatov 8 granov $\left(\frac{986\frac{1}{9}}{1000}\right)$.

Sè zakonom z dné 9. marca 1870. l. (Drž. zak. št. 22.) uvedeni zlati novci po osem goldinarjev in po štiri goldinarje se ne bodo kovali več.

Člen X.

Na podstavi cesarskega patenta z dné 19. septembra 1857. l. (Drž. zak. št. 169.) kovani deželski srebrni novci po 2 goldinarja, po 1 goldinar, in po $\frac{1}{4}$ goldinarja avstrijske vrednote naj ostanejo v zakonitem obhodu, dokler se drugači ne vkrene. Deželski srebrni novci avstrijske vrednote naj se ne kujejo več, razen iz tistih množin srebra, katere že ima finančna uprava ali katere si je že pridobila za novčne namene.

Dokler se imenovani deželski srebrni novci ne spravijo iz prometa, morajo jih pri vseh plačilih, katere je zakonito opraviti v kronski vrednoti, državne in druge javne blagajnice in pa zasebniki pri plačevanju vzprejemati in to takó, da se računi:

kos za dva goldinarja	=	4 kronam,
" " en goldinar	=	2 "
" " eno četrt goldinarja	=	50 vinarjem (beličem).

Člen XI.

Razen deželskih zlatih novcev se bodo najprej izkovali nastopni novci kronske vrednote:

1. Srebrni novci:
 - Kosi za eno krono.
2. Nikljevi novci:
 - a) Kosi za dvajset vinarjev (beličev),
 - b) Kosi za deset vinarjev.
3. Bronasti novci:
 - a) Kosi za dva vinarja (beliča),
 - b) Kosi za en vinar.

Člen XII.

Kosi za eno krono se izkujejo v zmesnem razmerju 835 tisočinek srebra in 165 tisočinek bakra (kufra).

Iz enega kilograma novčnega srebra se napravi 200 kosov za eno krono. Potemtakem bodo kosi za eno krono teži vsak 5 gramov.

Pri kovanji kosov za eno krono se je držati normalne teže in normalne vsebine. Kolikor se pri posameznem kosu ne dá doseči absolutna natančnost, dopušča se odstop na več ali manj, kateri pak ne sme presegati v čistini $\frac{3}{1000}$, v teži pa $\frac{1}{1000}$.

Člen XIII.

Kosi za eno krono bodo imeli na lični (averzni) plati Mojo doprsno podobo, na nasprotni (reverzni) plati pak cesarsko krono, vrednostno oznamenilo in pa letnico kova. Napis okoli naj se, primerno okrajšan, glasi: „*Franciscus Josephus I. D. G. Imperator Austriae, Rex Bohemiae, Galiciae, Illyriae etc. et Apostolicus Rex Hungariae*“.

Rob kosov za eno krono bo gladek ter bo imel v vglobljenih črkah gaslo: „*Viribus unitis*“.

Premér kosov za eno krono bo znašal 23 milimetrov.

Član XIV.

Kosi za eno krono se bodo kovali samo za račun države.

Izkovati je kosov po eni kroni za 140 milijonov kron.

Ukazoma se bo določilo, v katerih rokih naj se kosi za eno krono izkujejo in izdadó.

Člen XV.

Nikljevi novci se bodo kovali iz čistega niklja. Iz enega kilograma čistega niklja se napravi 250 kosov za dvajset vinarjev, oziroma 333 kosov za deset vinarjev.

Lična (averzna) plat nikljevih novcev nosi cesarskega orla, nasprotna (reverzna) pak podaje póved vrednosti in letnico kova.

Rob bo reberčast.

Premér bo znašal pri kosih za dvajset vinarjev 21 milimetrov, pri kosih za deset vinarjev pa 19 milimetrov.

Člen XVI.

Nikljevi novci se bodo kovali samo za račun države.

Nikljevih novcev naj se izkuje do zneska 42 milijonov kron.

Ž njih izdajo se obhodu odvzame sreberni drobiž po 20, 10 in 5 krajcarjev avstrijske vrednote.

Ukazoma se bo določilo, v katerih rokih naj se ti novci izkujejo in izdadó in pa kedaj se sreberni drobiž avstrijske vrednote vzame iz obhoda.

Člen XVII.

Bronasti novci se bodo kovali iz zlitine 95 delov bakra (kufra), 4 delov kositerja in 1 dela cinka.

Iz enega kilograma te zlitine naj se napravi:

- a) 300 kosov za 2 vinarja,
- b) 600 kosov za 1 vinar.

Lična plat bronastih novcev nosi cesarskega orla, nasprotna pak podaje póved vrednosti in pa letnico kova.

Rob bo gladek.

Premér teh novcev se ustanavlja na 19, oziroma na 17 milimetrov.

Člen XVIII.

Bronasti novci se kujejo samó za račun države in njih znesek ne sme presegati 18,200.000 kron. Izdati se bodo smeli samó, ko se iz obhoda vzame bakreni drobiž po 4 krajcarje, 1 krajcar in $\frac{5}{10}$ krajcarja avstrijske vrednote.

Ukazoma se bo določilo, v katerih rokih naj se ti novci izkujejo in izdadó in pa kedaj naj se iz obhoda vzame bakreni drobiž avstrijske vrednote.

Člen XIX.

Kosi za eno krono in pa nikljevi in bronasti novci kronske vrednote se bodo po vseh državnih in drugih javnih blagajnicah vzprejemali v plačilo po njih nominalni vrednosti in sicer kosi za eno krono neomejeno, nikljevi in bronasti novci pak do zneska desetih kron.

Razen tega se bodo s pogoji, ki se ustanové ukazoma, po izmeni za zakonite deželske novce (člen IV. do X.) vzprejemali pri blagajnicah, ki poslujejo kot izmenjevalne blagajnice.

Gledé na zasebni promèt se ustanavlja, da nihče ni zavezan, v plačilo vzprejemati več kosov za eno krono kakor znesek 50 kron, nikljevih novcev več kakor znesek 10 kron in bronastih novcev več kakor znesek ene kro ne.

Člen XX.

Določila spredaj stoječega člena se ne uporabljajo o luknjičastih (prevrtanih) ali kako drugači kakor po navadnem obhodu v teži zmanjšanih in pa o ponarejenih novcih. Ako bi se ponarejeni novčni kosi nahajali pri državnih ali drugih javnih blagaj-

nicah, odvzeti jih je pri ti priči, brez vsakega nadomestka, ter jih doposlati c. k. novčnemu uradu na Dunaji. Novci, kateri so prevrtani, ali katerim se je teža zmanjšala kako drugači kakor po navadnem obhodu, naj se, ako se nahajajo pri državnih ali drugih javnih blagajnicah, zaznamujejo s kakim priznakom, kateri jih izključuje iz zakonitega obhoda.

Sreberne, nikljeve in bronaste novce, ki so po daljšem obhodu in obrabi precej izgubili od svoje teže in razločnosti, bodo sicer javne blagajnice vzprejemale v plačilo in izmeno, toda za račun države jih je odvzeti obhodu, da se prekujejo.

Člen XXI.

Na podstavi cesarskega patenta z dné 19. decembra 1857. l. (Drž. zak. št. 169.), cesarskega ukaza z dné 21. oktobra 1860. l. (Drž. zak. št. 230.), zakona z dné 1. julija 1868. l. (Drž. zak. št. 84.), zakona z dné 30. marca 1872. l. (Drž. zak. št. 44.), zakona z dné 16. aprila 1878. l. (Drž. zak. št. 55.), zakona z dné 26. februvarja 1881. l. (Drž. zak. št. 20.), zakona z dné 10. marca 1885. l. (Drž. zak. št. 92.) in zakona z dné 10. junija 1891. l. (Drž. zak. št. 90.) kovani sreberni in bakreni drobiž avstrijske vrednote naj ostane v obhodu, dokler se ne ukaže, da naj se mu odzame.

Ta naredba se izdá ukazoma v zvezi z izvršitvo tega zakona. Ukazoma se bo ustanovil tudi poslednji rok, do katerega naj se omenjeni novci po državnih blagajnicah zamenjajo. Ko ta rok izteče, premine za državo zaveznost, zamenjevati take novce.

Do tedaj naj se taisti računajo in jemljejo v plačilo v zmislu člena X. v zakonu z dné 2. julija 1868. l. (Drž. zak. št. 84.), in sicer kosi za dvajset krajc rjev (dvajsetice) sè 40 vinarji, kosi za deset krajcarjev (desetice) z 20 vinarji, kosi za pet krajcarjev (groši) z 10 vinarji, bakreni novci za 4 krajcarje z 8 vinarji, kosi za 1 krajcar z 2 vinarjema, kosi za $\frac{5}{10}$ krajcarja z 1 vinarjem.

Člen XXII.

Tako zvani levantinski tolarji s podobo cesarice Marije Terezije slavnega spomina in z letnico 1780 se bodo izkovali kot trgovinski novec s tedanjo težino, kakor do sedaj 12 tolarjev iz ene dunajske marke

(0.280668 kilogramov) suhega srebra, v čistini 13 lotov 6 granov $\left(\frac{833\frac{1}{3}}{1000}\right)$.

Člen XXIII.

Na avstrijsko vrednoto se glaseče papirnaté novčnice naj do časa, ko se obhodu odzamejo, pri vseh plačilih, katera je po zakonu opravljati v kronski vrednoti, vzprejemajo vse državne in druge javne blagajnice in pa zasebniki in to tako, da se vsak goldinar avstrijske vrednote v nominalni vrednosti dotične papirnaté novčnice računi za enakega dvem kronam.

Člen XXIV.

Splošna uvedba obligatnega računjanja v kronski vrednoti v zvezi z vredbo v razmér občega novčnega prométa in z določili o porabljanji nove vrednote (člen I.) na pravne razmere in pa naredbe gledé deželjskih srebernih novcev avstrijske vrednote po 2 goldinarja, 1 goldinar in $\frac{1}{4}$ goldinarja, kateri po pričujočem zakonu ostanejo v obhodu, nadalje naredbe o zaméni državnih not, določila o vredbi obhoda papirnatega denarja in naredbe o pričétku plačevanja v gotovih novcih se bodo ustanovile s posebnimi zakoni.

Vendar je moči vsa plačila, katera je zakonito opravljati v avstrijski vrednoti — bodi si v kovanih novcih ali ne — že s časom, ko stopi pričujoči zakon v moč, opravljati, kakor si dolžnik to izbere, v deželjskih zlatih novcih kronske vrednote takó, da se kos za dvajset kron računi z vrednostjo 10 goldinarjev avstrijske vrednote, kos za deset kron pa z vrednostjo 5 goldinarjev avstrijske vrednote.

Toisto velja o kosih za eno krono in pa o nikljevih in bronastih novcih kronske vrednote v meri plačilnosti, dodeljeni jim po členu XIX. tega zakona, in to takó, da se kos za eno krono računi z vrednostjo 50 krajcarjev avstrijske vrednote, kos za dvajset vinarjev z vrednostjo 10 krajcarjev avstrijske vrednote, kos za deset vinarjev z vrednostjo 5 krajcarjev avstrijske vrednote, kos za dva vinarja z vrednostjo 1 krajcarja avstrijske vrednote in kos za en vinar z vrednostjo $\frac{5}{10}$ krajcarja avstrijske vrednote.

Člen XXV.

Ta zakon stopi v moč in veljavo ob enem sè zakonom, s katerim se ministerstvo kraljevin in

dežel, zastopanih v državnem zboru, pooblaščuje, skleniti z ministerstvom dežel ogerske krone novčno in vrednotno pogodbo.

Člen XXVI.

Mojima ministroma za finance in pravosodje se naroča izvršitev pričujočega zakona.

V Offensee-jí, dné 2. avgusta 1892. l.

Francišek Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Steinbach s. r.

Schönborn s. r.

127.

Zakon z dné 2. avgusta 1892. l.,

s katerim se ministerstvo kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, pooblašča, skleniti z ministerstvom dežel ogerske krone novčno in vrednotno pogodbo.

S pritrditvo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Ministerstvu kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, daje se oblast, da z ministerstvom dežel ogerske krone na podstavi §. 2., št. 3. v zakonu z dné 21. decembra 1868. l. (Drž. zak. št. 146.) o stvaréh, skupnih vsem deželam avstrijske monarhije, in o tem, kakó s temi stvarmi ravnati, sklene nastopno novčno in vrednotno pogodbo:

Člen I.

V obéh državnih ozemljih monarhije stopi na mesto dosedanje avstrijske vrednote zlata vrednota, katere računska enota je krona.

Krona se delí v sto vinarjev (beličev).

Člen II.

Osnovna novčna teža je kilogram sè svojo osnovno razdelitvo.

Člen II.

Na en kilogram novčnega zlata, v zmesnem razmerju 900 tisočinek zlata in 100 tisočinek bakra

(kufra), pride 2952 kron, torej na en kilogram suhega zlata 3280 kron.

Člen IV.

Deželskih zlatih novcev se bodo kovali;

- a) kosi po dvajset kron,
- b) kosi po deset kron.

Iz enega kilograma novčnega zlata se bo napravilo 147·6 kosov za dvajset kron, oziroma 295·2 kosov za deset kron, torej iz enega kilograma suhega zlata 164 kosov za dvajset kron, oziroma 328 kosov za deset kron.

Kos za dvajset kron bo imel tedaj surove teže $6\cdot775067$ in čistinske teže $6\cdot09756$ gramov, kos za deset kron pak surove teže $3\cdot3875338$ in čistinske teže $3\cdot04878$ gramov.

Premér bodi:

Pri kosih za dvajset kron 21 milimetrov, pri kosih za deset kron pak 19 milimetrov.

Napis teh novcev naj podaje natančno póved vrednosti 20, oziroma 10 kron in pa letnico kova. Drugačna oprema teh zlatih novcev, kakor tudi ostalih novcev kronske vrednote bodi kolikor moči skladna (soglasna). Zastran tega se bo cesarsko-kraljevo finančno ministerstvo sporazumelo s kraljevo-ogerskim finančnim ministerstvom.

Postopanje pri kovanji teh novcev naj zagotovi popolno natančnost novcev gledé na njih vsebino in težo.

Kolikor se pri posameznem kosu ne dá doseči absolutna natančnost, dovoljuje se največi odstop na več ali menj, kateri ne smé presegati v čistinski teži $\frac{1}{1000}$, v surovi teži pak $\frac{2}{1000}$.

Člen V.

Deželske zlate novce kronske veljave bosta obé vladi dali kovati v svojih kovnicah novcev za svoj lastni račun. To kovanje ni gledé na višino zavezano nikaki omejiti.

Razen tega bosta obé vladi dovolili, da se kujejo kosi za dvajset kron tudi za račun zasebnikov, ako njih novčni uradi nimajo opravka s kovanjem za račun države.

Od kovanja za račun zasebnikov se ne smé odbijati viša pristojbina kakor pri kosih za dvajset kron 0·3 odstotkov vrednosti.

Pristojbina za kovanje v ti največinski meji se ustanavlja v porazumu obéh ministrov za finance, in prav takó se bodo ostali pogoji kovanja za račun zasebnikov vredili ukazoma po enotnih načelih, o katerih se bo dogovoriti.

Člen VI.

V zmyslu spredaj stoječih določil v obéh državnih ozemljih izdane zlate novce, ki po navadnem obhodu niso v teži zmanjšani pod spodaj ustanovljeno prestopno težo, vzprejemati je v obéh državnih ozemljih pri državnih in drugih javnih blagajnicah in pa v zasebnem prometu pri vseh plačilih kot polnotežne.

Prestopna teža kosa za dvajset kron je 6·74 gramov, kosa za deset kron pak 3·37 gramov.

Zlate novce, kateri po navadnem obhodu in obrabi izgubé toliko teže, da ne dosežejo več prestopne teže, morajo sicer obojestranske državne in druge javne blagajnice vzprejemati kot polnotežne po njih nominalni vrednosti, toda ne smejo jih več izdati, ampak morajo jih doposlati državni osrednji blagajnici onega déla, kateri jih obhodu odvzame.

Novce svojega kova bode na tó dotična državna osrednja blagajnica oddala novčnemu uradu, da se prekujejo. Obhodu odvzeti novci s kovom drugega državnega ozemlja pak se predadó, da se prekujejo, njega finančni upravi, ako se nadomestijo z enakimi kosi, za obhod sposobnimi.

O izvršitvi tega določila se bo sklenil med obema finančnima ministroma dogovor.

Novce, katerim se je teža zmanjšala drugači kakor z navadnim obhodom, bodo državne in druge javne blagajnice obojega državnega ozemlja obhodu odvzemale, ako slučaj tako nanese, proti nadomestilu vrednosti po čistini, ne gledé na njih nominalno vrednost, ter jih bodo v prekavanje dopošiljale takó, kakor je zgoraj ustanovljeno.

Člen VII.

Nobena izmed obeh vlad ne bo dajala v svojih kovnicah kovati drugačnih novcev, kakor zgoraj imenovane deželske zlate novce kronske vrednote.

Na podstavi zakona z dné 9. marca 1870. l. (Drž. zak. št. 22.), oziroma zakonskega članka XII. iz leta 1869. uvedeni zlati novci po osem goldinarjev in po štiri goldinarje se v obéh državnih ozemljih ne bodo kovali več.

Vsaki stranki pogodnici je dano na voljo, tudi še nadalje dajati kovati cekine takó, kakor so v kov pripuščeni v členu 20. zakona z dné 19. septembra 1857. l. (Drž. zak. št. 166.), oziroma zakonskega članka VII. iz leta 1868.

Člen VIII.

Razen deželskih zlatih novcev se bodo najprej kovali nastopni na kronsko vrednoto slovóči novci:

1. Sreberni novci:

Kosi za eno krono.

2. Nikljevi novci:

a) Kosi za dvajset vinarjev (beličev),

b) Kosi za deset vinarjev.

3. Bronasti novci:

a) Kosi za dva vinarja (beliča),

b) Kosi za en vinar (belič).

Kosi za eno krono se izkujejo v zmesnem razmerji 835 tisočinek srebra in 165 tisočinek bakra (kufra). Iz enega kilograma novčnega srebra se napravi 200 kosov za eno krono. Potemtakem bodo kosi za eno krono težki vsak 5 gramov. Pri kovanji kosov za eno krono se je držati normalne teže in normalne vsebine. Kolikor se pri posameznem kosu ne dá doseči absolutna natančnost, dopušča se odstop na več ali menj, kateri pak ne smé presegati v čistini $\frac{3}{1000}$, v teži pa $\frac{10}{1000}$. Premér kosov za eno krono bo znašal 23 milimetrov.

Nikljevi novci se bodo kovali iz čistega niklja. In enega kilograma čistega niklja se napravi 250 kosov za dvajset vinarjev, oziroma 333 kosov za deset vinarjev. Premér bo znašal pri kosih za dvajset vinarjev 21 milimetrov, pri kosih za deset vinarjev pa 19 milimetrov.

Bronasti novci se bodo kovali iz zlitine 95 délov bakra (kufra), 4 delov kositerja in 1 dela cinka. Iz enega kilograma te zlitine naj se napravi 300 kosov za dva vinarja, oziroma 600 kosov za en vinar.

Člen IX.

Kosi za eno krono, nikljevi in bronasti novci se v vsakem državnem ozemlju kujejo samó za račun dotične države.

Kosov po eni kroni se bo v obojem državnem ozemlju za sedaj izkovalo vsega vkupe 200 milijonov kron. O rokovih, do kedaj naj se izkujejo in izdadó, bosta se oba finančna ministra dogovorila ter jih ustanovila ukazoma.

Nikljevih novcev se bo v obéh državnih ozemljih najprej izkovalo vsega vkupe za 60 milijonov kron. Izkovali in izdali se bodo v rokovih, o katerih se bosta obé stranki dogovorili ter jih ustanovili ukazoma, in sicer se ž njih izdajo obhodu odvzame sreberni drobiž za 20, 10 in 5 krajcarjev avstrijske vrednote.

Bronastih novcev se bo v obéh državnih ozemljih izkovalo vsega vkupe za 26 milijonov kron. Izkovali in izdali se bodo v rokovih, o katerih se bosta dogovorili obé finančni ministerstvi ter jih ustanovili ukazoma, in sicer se ž njih izdajo obhodu odvzame bakreni drobiž za 4 krajcarje, 1 krajcar in $\frac{5}{10}$ krajcarja avstrijske vrednote.

Člen X.

V členu IX. ustanovljeni kontingenti kesov za eno krono, nikljevih in bronastih novcev se bodo na kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru, in na dežele ogerske krone porazdelili v razmerji 70 : 30.

V taistem razmerji se bodo na obe državni ozemlji porazdelili stroški za zamenjavo novcev avstrijske vrednote vsake vrste in za njih kovanje.

Člen XI.

Vladi se zavezujeta, obojestranski kovane kose za eno krono in pa nikljeve in bronaste novce kronske vrednote po njih nominalni vrednosti v plačilo vzprejemati pri vseh državnih in drugih javnih blagajnicah, in sicer kosov za eno krono neomejeno, nikljevih in bronastih novcev pak do zneska desetih kron.

Razen tega se bodo ti novci obojega kova pri blagajnicah, ki poslujejo kot izmenjevalne blagajnice, proti zakonitim deželskim novcem neomejeno vzprejemali s pogoji, ki se natančneje dogovoré in ukazoma ustanové.

Gledé na zasebni promét se ustanavlja, da nihče ni zavezan, od novcev kronske veljave, ki se izdadó v obeh državnih ozemljih, v plačilo vzprejemati več kakor 50 kron v kosih za eno krono, več kakor 10 kron v nikljevih novcih in več kakor eno krono v bronastih novcih.

Ta določila se ne uporabljajo o luknjičastih (prevrtanih) ali kako drugači kakor po navadnem obhodu v teži zmanjšanih in pa o ponarejenih novcih.

Ako bi se ponarejeni novčni kosi nahajali pri državnih ali drugih javnih blagajnicah, odvzeti jih je pri ti priči brez vsakega nadomestka ter jih doposlati novčnemu uradu tistega državnega ozemlja, v katerem so bili obhodu odvzeti. Ako se ponaredba novcev tiče kova drugega državnega ozemlja, dá naj dotični novčni urad poistinjeni slučaj ponaredbe na znanje novčnemu uradu drugega državnega ozemlja. Novci obojega kova, kateri so prevrtani ali katerim se je teža drugači kakor po navadnem obhodu zmanjšala, naj se, ako se nahajajo pri državnih ali drugih javnih blagajnicah v katerem od obeh ozemljij, zaznamujejo s kakim priznakom, kateri jih izključuje iz zakonitega obhoda. Določilo člena VI. o deželskih zlatih novcih se s tem ne ruši.

Kose za eno krono, nikljeve in bronaste novce kronske vrednote, ki se po daljšem obhodu in obrabi precej izgubili od svoje teže in razločnosti, bodo sicer obojestranske državne in druge javne blagajnice vzprejemale v plačilo, oziroma v izmeno, toda ni jih več izdajati, ampak odposlati jih je državni osrednji blagajnici tistega državnega ozemlja, v katerem so bili obhodu odvzeti.

Novci lastnega kova se bodo potem po dotični državni osrednji blagajnici oddajali novčnemu uradu, da jih prekuje. Obhodu odzete novce, ki nosijo kov drugega državnega ozemlja, vzprejme njih finančna uprava proti nadomestku nominalne vrednosti, da jih dá prekovati.

O izvršitvi tega določila se bo med obema finančnima ministroma sklenil dogovor.

Člen XII.

Na podstavi cesarskega patenta z dné 19. septembra 1857. l. (Drž. zak. št. 169.) kovani deželski sreberni novci po 2 goldinarja, po 1 goldinar in po $\frac{1}{4}$ goldinarja avstrijske vrednote, oziroma

goldinarji avstrijske vrednote, kovani na podstavi zakonskega članka VII. iz leta 1868., naj ostanejo v obeh državnih ozemljih v zakonitem obhodu, dokler se drugači ne vkrene.

Vladi obojega državnega ozemlja se zavezuje, da ne bosta več kovali deželskih srebrnih novcev avstrijske vrednote razen iz tistih množin srebra, katere že imata obojestranski finančni upravi ali katere sta si že pridobili za novčne namene.

Te množine srebra se bodo poistinitile porazumno po uradnikih, katere v to odpošljeta obé finančni ministerstvu.

Sploh se bosta vselej morali obe finančni ministerstvu dogovoriti o načinu, kako vsak čas nabavljati srebro.

Dokler se imenovani deželski srebrni novci ne spravijo iz prometa, morajo jih pri vseh plačilih, katere je zakonito opraviti v kronski vrednoti, vse državne in druge javne blagajnice obojega državnega ozemlja in pa zasebniki v obojem državnem ozemlju vzprejemati, in to takó, da se računí:

kos za dva goldinarja = 4 kronam,
 „ „ en goldinar = 2 „
 „ „ eno četrť goldinarja = 50 vinarjem (beličem).

Člen XIII.

Na podstavi cesarskega papenta z dné 19. septembra 1857. l. (Drž. zak. št. 169.), cesarskega ukaza z dné 21. oktobra 1860. l. (Drž. zak. št. 230.), zakona z dné 1. julija 1868. l. (Drž. zak. št. 84.), zakona z dné 30. marca 1872. l. (Drž. zak. št. 44.), zakona z dné 16. aprila 1878. l. (Drž. zak. št. 55.), zakona z dné 26. februvarja 1881. l. (Drž. zak. št. 20.), zakona z dné 10. marca 1885. l. (Drž. zak. št. 92.) in zakona z dné 10. junija 1891. l. (Drž. zak. št. 90.) in pa na podstavi ogerskih zakonskih člankov

VII. iz leta 1868.,	XII. iz leta 1869.,
XXIV. „ „ 1870.,	VI. „ „ 1878.,
XXIV. „ „ 1879.,	VII. „ „ 1881.,
XII. „ „ 1885. in XXII. „ „ 1891.	

kovani srebrni in bakreni drobiž avstrijske vrednote naj v obeh državnih ozemljih ostane v obhodu, dokler se ne ukáže, da naj se mu odvzame.

Ta naredba se izdá ukazoma v zvezi z izvršitvo tega zakona, ko se bosta o nji dogovorili obe vladi.

Do tedaj naj se ti novci računajo in v plačilo jemljejo v zmislu zakonitih določil, veljavnih za ta drobiž, in sicer kosi za dvajset krajcarjev (dvajsetice) sè 40 vinarji, kosi za deset krajcarjev (desetice) z 20 vinarji, kosi za pet krajcarjev (groši) z 10 vinarji, bakreni novci za 4 krajcarje z 8 vinarji, kosi za 1 krajcar z 2 vinarjema, kosi za $\frac{5}{10}$ krajcarja z enim vinarjem.

Člen XIV.

Vladi kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, pridružuje se, tudi nadalje kovati takó zvane levantinske tolarje v zmislu člena 19. cesarskega patenta z dné 19. septembra 1857. l. (Drž. zak. št. 169.). Vendar taisti nimajo zakonite plačilne vrednosti v zmislu §. 11. v cesarskem patentu z dné 27. aprila 1858. l. (Drž. zak. št. 63.).

Člen XV.

Kovstvo obojega državnega ozemlja se bo vzajemno preskuševalo po obojestranskih generalnih preskusnih uradih.

V izvršitev tega določila se bo med obema finančnima ministroma sklenil dogovor.

Pod javnim prigledom se bodo priredile, kolkovale in za ceno, katero same stanejo in katera se ustanovi po dogovoru obéh finančnih ministrov ukazoma, prodajale take uteži, ki bodo imele normalno težo in pa take, ki bodo imele prestopno težo deželskih novcev.

Člen XVI.

Po preteku vsakega meseca naj vsaka izmed obeh vlad drugi vladi določje izkazilo o kovu novih novcev, katerega je v teku tega meseca opravila, in pa o odvetih in vtopljenih starih novcih s povedjo vrste novcev, njih čistine in teže.

Prav tako si bosta oba ministra priobčevala vse zakone in ukaze, ki se bodo izdali za vredbo novčanstva v zmislu pričujoče pogodbe.

Člen XVII.

Papirnaté novčnice, glaseče se na avstrijsko vrednoto, morajo do časa, ko se bodo v obeh državnih ozemljih odvzele obhodu, pri vseh plačilih, katere je zakonito opravljati v kronski vrednoti, vse državne

in druge javne blagajnice in pa zasebniki vzprejemati in to tako, da se vsak goldinar avstrijske vrednote v nominalni vrednosti dotične papirnate novčnice računi za enakega dvem kronam.

Člen XVIII.

Splošna uvedba obligatnega računjanja v kronski vrednoti v zvezi z vredbo občega novčnega prometa, in pa naredbe gledé deželjskih srebernih novcev avstrijske vrednote po 2 goldinarja, 1 goldinar in $\frac{1}{4}$ goldinarja, kateri po pričujoči pogodbi ostanejo obhodu, izvršé se po obojestranskem zakonarstvu po načelih, o katerih se je dogovoriti. Tudi je gledé določil o porabi kronske vrednote na pravne razmere, preden se predložé dotične zakonske predloge, pričeti pogajanje med obojestranskima vladama.

Vendar bo moči že od časa, ko zadobi pričujoča pogodba v obeh ozemljih zakonito moč, pri državnih in drugih javnih blagajnicah in pa v zasebnem prometu vsa plačila, katera je zakonito opravljati v avstrijski vrednoti — bodisi v kovanih novcih ali ne — v obeh državnih ozemljih, kakor si dolžnik to izbere, opravljati v deželjskih zlatih novcih kronske vrednote takó, da se kos za dvajset kron računi z vrednostjo deset goldinarjev avstrijske vrednote, kos za deset kron pa z vrednostjo pet goldinarjev avstrijske vrednote.

Toisto veljá o kosih za eno krono in pa nikljevih in bronastih novcih kronske vrednote, po meri plačilnosti, dodeljeni jim po členu XI. pogodbe, in to takó, da se kos za eno krono računi z vrednostjo 50 krajcarjev avstrijske vrednote, kos za dvajset vinarjev z vrednostjo 10 krajcarjev avstrijske vrednote, kos za deset vinarjev z vrednostjo 5 krajcarjev avstrijske vrednote, kos za dva vinarja z vrednostjo 1 krajcarja avstrijske vrednote in kos za en vinar z vrednostjo $\frac{5}{10}$ krajcarja avstrijske vrednote.

Člen XIX.

Vladi obojega državnega ozemlja bosta v primernem času v vzajemnem porazumu svojima zakonarstvoma predložili nasvete o zamenjavi državnih not.

Stroške za zamenjavo teh državnih not, ki so skupen nezaložen dolg, bosta obé ozemlji vkupe zalagali samó do zneska 312 milijonov goldinarjev avstrijske vrednote, in sicer v državnem zboru za-

stopane kraljevine in dežele sè 70 odstotki, dežele ogerske krone s 30 odstotki.

O postopanju, katerega se bo držati pri zamenjavi državnih not, domenjeno je že sedaj, da naj obé vladi v prvi vrsti zamenjajo državne note po enem goldinarji in da naj se njih nadomestek oskrbi z drugačnimi zakonitimi plačilnimi sredstvi, todá izvzemši državne note. Obhodu odvzete državne note naj se vničijo in njih znesek naj se kot razdolžen odpiše od 312 milijonov goldinarjev državnih not, ki so v obhodu.

O vredbi obhoda papirnatemu denarju in pa o pričetku plačevanja v gotovem denarji bosta vladi obojega državnega ozemlja v primérnem času sklenili dogovore.

Člen XX.

Določila te pogodbe naj veljajo vštevši do konca leta 1910.

Ako bi se katera od obeh stranek pogodnic ti pogodbi odpovedala eno leto, preden izteče, pripuščati je v obeh državnih ozemljih po obeh strankah pogodboma izkované novce po določilih pričujoče pogodbe vsaj še dve leti. Ob enem se obé vladi zavezujeta, v tem času obdržati kronske vrednote po pogodbenem novčnem merilu in novčnem sestavu.

Ko preteče omenjeni rok, dolžna je vsaka stranka, tiste kose za eno krono, potem tiste nikljeve in bronaste vrednote svojega kova, kateri se nahajajo v drugem državnem ozemlji, zamenjati za zakonite deželjske novce.

Pravica do te povratne zamenjave neha s pretekem še enega nadaljnjega leta.

Ako bi se ti pogodbi eno leto pred njenim iztekom nobena izmed obeh stranek pogodnic ne odpovedala, ostane naj ta pogodba v svoji celoti v veljavi še nadaljnjih deset let.

V tem slučaju zadobé moč in veljavo zgoraj podana določila za iztek podaljšane pogodbene dobe.

Člen XXI.

Precej ko ta pogodba stopi v moč in veljavo, bosta obé vladi nadaljevali pogajanja, da se dogovorita o zakonitih naredbah, katere bo izdati o splošni uvedbi obligatnega računjanja v kronski

vrednoti v zvezi z vredbo občega novčnega prometa, nadalje o vredbi obhoda papirnategu denarju in pa o pričetku plačevanja v gotovini.

Člen XXII.

Ta pogodba zadobi v obéh državnih ozemljih zakonito moč in veljavo z dném razglasitve, o katerem naj se domenita obé vladi.

V Offensee-ji, dné 2. avgusta 1892. l.

Francišek Jožef s. r.

Taaffe s. r.	Falkenhayn s. r.
Pražák s. r.	Welsersheimb s. r.
Gautsch s. r.	Bacquehem s. r.
Schönborn s. r.	Zaleski s. r.
Steinbach s. r.	Kuenburg s. r.

128.

Zakon z dné 2. avgusta 1892. l.

o izpolnjevanji zaveznosti, glasečih se na zlate goldinarje v deželskih zlatih novcih kronske vrednote.

S pritrditvo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó :

Člen I.

Plačilne zaveznosti, katere je opravljati v gotovih avstrijskih ali ogerskih zlatih goldinarjih, morejo se, kakor si dolžnik to izbere, in po vrednostnem razmerji, ustanovljenem v členu II. pričujočega zakona, izpolnjevati tudi v deželskih zlatih novcih obojega kova, kovanih po zakonu, s katerim se ministerstvo kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, pooblašča, skleniti z ministerstvom dežel ogerske krone novčno in vrednotno pogodbo, in pa po zakonu, s katerim se ustanavlja kronska vrednota.

Člen II.

Držéč se načela §. 989. o. d. z., po katerem naj notranja vrednost tega, kar je treba dati,

ostane neizpremenjena, računiti je pri takih plačilih vsakih 42 avstrijskih ali ogerskih zlatih goldinarjev za enake 100 kronam v deželskih zlatih novcih kronske vrednote.

Člen III.

Ta določila naj se seosebno tudi uporabljajo pri plačilih colnine.

Člen IV.

Ta zakon zadobi moč in veljavo ob enem sè zakonom, s katerim se ministerstvo kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, pooblašča, skleniti z ministerstvom dežel ogerske krone novčno in vrednotno pogodbo.

Člen V.

Izvršitev tega zakona se naroča Mojim ministrom za finance, pravosodje in trgovino.

V Offensee-ji, dné 2. avgusta 1892. l.

Francišek Jožef s. r.

Taaffe s. r.	Steinbach s. r.
Schönborn s. r.	Bacquehem s. r.

129.

Zakon z dné 2. avgusta 1892. l.

o dostavku k členu 87. pravil avstrijsko-ogerske banke.

S pritrditvo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó :

I.

Členu 87. pravil avstrijsko-ogerske banke, kakor je bil sè zakonom z dné 27. junija 1878. l. (Drž. zak. št. 66.) ustanovljen in sè zakonom z dné 21. maja 1887. l. (Drž. zak. št. 51.) obdržan za čas podaljšatve privilegija od 1. dné januarja 1888. l. do 31. dné decembra 1897. l., pridene naj se nasledni dostavek :

„Banka je dolžna, pri svojih glavnih zavodih na Dunaji in v Budimpešti na zahtevanje vsak čas za

bankovce zamenjati zakonite zlate novce po nominalni vrednosti in zlato v palicah po zakonitem novčnem merilu kronske vrednote.

Banka ima pravico, da pri tem dá zlató v palicah na stroške oddajnika preskusiti in ločiti po tehnikih, katere ona določuje, in da nadalje odbije pristojbine za kovanje, katere bosta za to ustanovili in razglasili obé vladi.“

II.

Izvršitev tega zakona, ki stopi v veljavo in moč ob enem sè zakonom, s katerim se ministerstvo kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, pooblašča, skleniti z ministerstvom dežel ogerske krone novčno in vrednotno pogodbo, naroča se Mojemu finančnemu ministru.

V Offensee-ji, dné 2. avgusta 1892. l.

Francišek Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Steinbach s. r.

130.

Zakon z dné 2. avgusta 1892. l.,

s katerim se finančnemu ministru daje oblast, vzprejeti zajem v nabavo efektivnega zlata, da se iš njega izkujejo deželski zlati novci kronske vrednote za račun države, in s katerim se izdajejo določila o upravi in prigledu gledé teh na novo kovanih deželskih zlatih novcev.

S pritrditvo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Finančnemu ministru se daje oblast, z izdajo rentnih zadolžnic, narejenih sè zakonom z dné 18. marca 1876. l. (Drž. zak. št. 35.) in obrestnih sè 4 odstotki v zlato, vzprejeti zajem v tisti skupni izméri, ki je potrebna, da se izkupi v efektivnem zlato znesek stotriinosemdeset milijonov štiristošestinpetdeset tisoč avstrijskih zlatih goldinarjev.

Člen II.

Izkupljeni zlati znesek mora se takoj izkovati v deželskih zlatih novcih kronske vrednote.

Člen III.

Te zlate novce je položiti v c. k. državni osrednji blagajnici ali po nalogu in za račun finančne uprave v avstrijsko-ogerski banki, da se ločeno hranijo.

Člen IV.

Naredbe o zlatih novcih, v shrambo položenih po spredaj stoječem členu, smejo se vkrepati samó po zakonarstvu.

Člen V.

V prigled o tem, da se bodo izpolnjevala določila člena III. in IV. tega zakona, poklicana je državnega zbora komisija za prigled državnih dolgov.

V ta namen izvršuje prigledna komisija sozaporó o téh vloženih zlatih novcih.

Komisija naj o izvrševanji svojega prigleda, kadarkoli se ji bo zdelo primerno, vendar vsako leto vsaj enkrat posebe poročá državnemu zboru.

Člen VI.

Finančnemu ministru se nalaga, da o pravem času predloži poseben načrt zakona o vredbi z največinskim zneskom sto milijonov goldinarjev avstrijske vrednote omejenega nezaloženega dolga v delnih hipotečnih nakaznicah, oziroma v državnih notah, ki jih zastopajo v obhodu.

Člen VII.

Izvršitev tega zakona, ki zadobi moč z dném razglasitve, naroča se Mojemu finančnemu ministru.

V Offensee-ji, dné 2. avgusta 1892. l.

Francišek Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Steinbach s. r.

131.**Zakon z dné 2. avgusta 1892. 1.**

o izmeni zadolžnic petodstotne davka proste notne rente, petodstotnih železničnih državnih zadolžnic predarelske železnice in $4\frac{3}{4}$ odstotnih železničnih državnih zadolžnic železnice cesarjeviča Rudolfa.

S pritrditvo obéh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Da se povrnejo:

- a) zadolžnice na podstavi zakona z dné 11. aprila 1881. l. (Drž. zak. št. 33.) izdanega, s 5 odstotki v notah davka prosto obrestnega rentnega dolga kraljevin in dežel zastopanih v državnem zboru,
- b) na podstavi zakona z dné 8. aprila 1884. l. (Drž. zak. št. 51.) izdane in ne še izžrebane, v železnični knjigi na progah predarelske železnice zastavnopravno zagotovljene, vsako leto s 5 odstotki avstrijske vrednote v srebru obrestne in nadalje do leta 1962. povratne železnične državne zadolžnice *de dato* 12. dné decembra 1886. l.,
- c) na podstavi zakona z dné 8. aprila 1884. l. (Drž. zak. št. 51.) izdane in ne še izžrebane, v železnični knjigi na progah železnice cesarjeviča Rudolfa zastavnopravno zagotovljene, vsako leto s $4\frac{3}{4}$ odstotki avstrijske vrednote v srebru obrestne in najdalje do leta 1960. povratne železnične državne zadolžnice *de dato* 12. dné julija 1888. l.,

daje se vladi oblast, vzprejeti z največ štirimi odstotki davka prosto obrestne zajme, in sicer gledé na zadolžnice, oznamenjene pod a) v obliki rentnega dolga kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, gledé na papirje, navedene pod b) in c), pa z izdajo železničnih državnih zadolžnic z dosedanjjo hipoteko in istimi povračilnimi rokovi takó, da se s tém za državni zaklad doseže stalna prihrana nasproti sedanji letnini. Imenovane tri vrste dolga je zatorej na enkrat ali v oddelkih pozvati v povračilo, oziroma v izméno takó, da po preteku končnega roku, ki ga ustanovi finančni minister, neha obrestovanje pozvanih papirjev.

Člen II.

Izvršitev tega zakona, ki stopi v moč in veljavo z dném razglasitve, naroča se Mojemu finančnemu ministru.

V Offensee-ji, dné 2. avgusta 1892. l.

Francišek Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Steinbach s. r.

132.**Razglas c. k. ministerskega predsednika z dné 11. avgusta 1892. l.,**

s katerim se daje na znanje, da se je med ministerstvom kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, in med ministerstvom dežel ogerske krone sklenila novčna in vrednotna pogodba.

V izvršitev zakona z dné 2. avgusta 1892. l. (Drž. zak. št. 127.) je ministerstvo kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, sklenilo z ministerstvom dežel ogerske krone novčno in vrednotno pogodbo v obliki, kakor je ustanovljena sè zakonom. Ob enem je bil v zmislu člena XXII. omenjenega zakona za dan razglasitve in za pričetek zakonite veljave te pogodbe po obéh vladah dogovorjen 11. dan avgusta 1892. l.

Taaffe s. r.

133.**Ukaz finančnega ministerstva z dné 11. avgusta 1892. l.,**

zastran izvršitve člena VIII. v zakonu z dné 2. avgusta 1892. l. (Drž. zak. št. 126.), s katerim se ustanavlja kronska vrednota in zastran izvršitve zakona z dné 2. avgusta 1892. l. (Drž. zak. št. 129.) o dostavku k členu 87. pravil avstrijsko-ogerske banke.

I. Na podstavi člena V. v zakonu z dné 2. avgusta 1892. l. (Drž. zak. št. 127.), s katerim se ministerstvo kraljevin in dežel, zastopanih

v državnem zboru, pooblašča, skleniti z ministerstvom dežel ogerske krone novčno in vrednotno pogodbo, in v porazumu s kraljevo-ogerskim finančnim ministerstvom se v izvršitev člena VIII. v zakonu z dné 2. avgusta 1892. l. (Drž. zak. št. 120.) pristojbina za kovanje kosov po dvajset kron za račun zasebnikov ustanavlja, dokler se drugači ne vkrene, takó-le:

C. k. glavni novčni urad na Dunaji naj za kovanje kosov po dvajset kron za račun zasebnikov v vseh slučajih, razen kadar jih kuje za račun avstrijsko-ogerske banke, pobira kovalnino šestih kron za en kilogram suhega zlata. Kadar kuje za račun avstrijsko-ogerske banke, ustanavlja se kovalnina, ki naj jo pobira c. k. glavni novčni urad, sê štirimi kronami za en kilogram suhega zlata.

II. Avstrijsko-ogerska banka je potemtakem v zmislu zakona z dné 2. avgusta 1892. l. (Drž. zak. št. 129.) dolžna, vsak čas za bankovce zamenjati palice zlatá po postavku 3276 kron za kilogram čistega zlata.

III. Čas, s katerim počenši naj c. k. glavni novčni urad na Dunaji prevzema kovanje kosov po dvajset kron za račun zasebnikov in pa ostali pogoji, pod katerimi je revzemati to kovanje, razglasé se posebe.

IV. Tak ukaz zadobi moč z dném razglasitve.

Steinbach s. r.

134.

Ukaz ministerstev za notranje stvari, finance, trgovino in poljedelstvo z dné 10. avgusta 1892. l.

o prepovedi, uvažati taka vina, ki so barvana s kotranovimi barvili.

Da se spravi ravnanje colnij v sklad z veljavnimi zdravstvenimi določili, po katerih je vsled ukaza z dné 1. maja 1866. l. (Drž. zak. št. 54.) prepovedano barvati vina s kotranovimi barvili, zaukazuje se v porazumu z vdeleženimi kraljevo-ogerskimi ministerstvi takó-le :

Prepovedano je uvažati s kotranovimi barvili barvana vina v avstrijsko-ogerski colni okoliš.

Colnije naj zategadelj, ako to sumijo, pošiljatve rudečih vin preiskujejo, so li morda barvana s kotranovimi barvili.

Ta preiskava naj se opravlja po natančnejših določilih navodila, ki se izdá colnijam, ter je potemtakem kako barvanje rudečega vina s kotranovimi barvili dokazati sê svinčenim kisom in amilovim alkoholom, pri čemer nebarvana rudeča vina ne provzročujejo nikakega barvanja amilovega alkohola, ki se odločuje potem, ko si ga jim primešal.

Ta ukaz stopi v moč takoj.

Taaffe s. r.

Bacquehem s. r.

Falkenhayn s. r.

Steinbach s. r.

1877

THE HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA
 IN THE YEAR 1877
 BY JAMES M. SMITH

The year 1877 was a year of great change and progress in the United States. The country was recovering from the economic depression of the 1870s, and the government was working to reform the currency and the banking system. The Supreme Court was also making important decisions regarding the rights of states and the federal government.

The year 1877 was a year of great change and progress in the United States. The country was recovering from the economic depression of the 1870s, and the government was working to reform the currency and the banking system. The Supreme Court was also making important decisions regarding the rights of states and the federal government.

The year 1877 was a year of great change and progress in the United States. The country was recovering from the economic depression of the 1870s, and the government was working to reform the currency and the banking system. The Supreme Court was also making important decisions regarding the rights of states and the federal government.

The year 1877 was a year of great change and progress in the United States. The country was recovering from the economic depression of the 1870s, and the government was working to reform the currency and the banking system. The Supreme Court was also making important decisions regarding the rights of states and the federal government.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA
 IN THE YEAR 1877
 BY JAMES M. SMITH

THE HISTORY OF THE UNITED STATES OF AMERICA
 IN THE YEAR 1877
 BY JAMES M. SMITH